

UZUPEŁNIA ZESPÓŁ NADZORUJĄCY

KOD UCZNIĄ

--	--	--

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

*miejsce
na naklejkę*

EGZAMIN W KLASIE TRZECIEJ GIMNAZJUM

CZEŚĆ 1. JĘZYK POLSKI

Instrukcja dla ucznia

1. Sprawdź, czy na kolejno ponumerowanych 17 stronach są wydrukowane **22 zadania**. Ewentualny brak stron lub inne błędy zgłoś nauczycielowi.
2. Sprawdź, czy do arkusza jest dołączona karta odpowiedzi.
3. Czytaj uważnie wszystkie teksty i zadania.
4. Rozwiązania zadań zapisuj długopisem lub piórem z czarnym tuszem/atramentem. Nie używaj korektora.
5. W arkuszu znajdują się różne typy zadań. Do niektórych zadań są podane cztery odpowiedzi: A, B, C, D. Tylko jedna z nich jest poprawna. Wybierz ją i otocz kółkiem, np. gdy wybierasz odpowiedź A:

A

B.

C.

D.

6. W niektórych zadaniach zdecyduj, czy zdanie jest prawdziwe, czy fałszywe i otocz kółkiem wybraną odpowiedź, np. gdy wybierasz odpowiedź P (prawda).

P

F

7. Jeśli się pomylisz, przekreśl znak kółka krzyżykiem i zaznacz inną odpowiedź, np.:

B.

C

D.

8. Pozostałe zadania wykonuj zgodnie z poleceniami.
9. Zapisy w brudnopisie nie będą sprawdzane i oceniane.

**UZUPEŁNIA ZESPÓŁ
NADZORUJĄCY**

Uprawnienia ucznia do:

dostosowania kryteriów oceniania

nieprzenoszenia zaznaczeń na kartę

Arkusze zawiera teksty
liczące więcej niż 250 słów.

**21 KWIETNIA
2015**

**Godzina rozpoczęcia:
11:00**

**Czas pracy:
do 135 minut**

Powodzenia!

GH-P2-152

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 1.–7. zamieszczone na stronach 4.–6.

Adam Mickiewicz

DZIADY CZĘŚĆ II (fragment)

CHÓR

Ciemno wszędzie, głucho wszędzie,
Co to będzie, co to będzie?

GUŚLARZ

Teraz wy, pośrednie duchy,
Coście u tego padołu
Ciemnoty i zawieruchy
Żyłyście z ludźmi pospołu;
Lecz, od ludzkiej wolne skazy,
Żyłyście nie nam, nie światu,
Jako te cząbry i ślasy¹,
Ni z nich owocu, ni kwiatu.
Ani się ukarmi zwierzę,
Ani się człowiek ubierze;
Lecz w wonne skręcone wianki
Na ścianie wiszą wysoko. [...]
Was tym światłem i kadzidłem
Zapraszamy, zaklinamy. [...]

DZIEWCZYNA

Tu niegdyś w wiosny poranki
Najpiękniejsza z tego sioła²,
Zosia, pasając baranki,
Skacze i śpiewa wesoła.

La la la la

Oleś za gołąbków parę
Chciał raz pocałować w usta;
Lecz i prośbę, i ofiarę
Wyśmiała dziewczyna pusta.

La la la la

Józio dał wstążkę pasterce,
Antoś oddał swoje serce;
Lecz i z Józia, i z Antosia
Śmieje się pierzchliwie Zosia.

La la la la

Tak, Zosią byłam, dziewczyną z tej wioski.
Imię moje u was głośnie,
Że chociaż piękna, nie chciałam zameścia
I dziewiętnastą przeigrawszy wiosnę,

Umarłam, nie znając troski
Ani prawdziwego szczęścia.
Żyłam na świecie; lecz, ach! nie dla świata!
Myśl moja, nazbyt skrzydlata,
Nigdy na ziemskiej nie spoczęła błoni³.
Za lekkim zefirkiem⁴ goni,
Za muszką, za kraśnym⁵ wiankiem,
Za motylkiem, za barankiem;
Ale nigdy za kochankiem.
Pieśni i fletów słuchałam rada:
Często, kiedy sama pasę,
Do tych pasterzy goniłam stada,
Którzy mą wielbili krasę;
Lecz żadnego nie kochałam.
Za to po śmierci nie wiem, co się ze mną dzieje,
Nieznajomym ogniem pałam;
Choć sobie igram do woli,
Latam, gdzie wietrzyk zawieje,
Nic mię nie smuci, nic mię nie boli,
Jakie chcę, wyrabiam cuda.
Przędę sobie z tęczy rąbki⁶,
Z przezroczystych łez poranku
Tworzę motylki, gołąbki.
Przecież nie wiem, skąd ta nuda:
Wyglądam kogoś za każdym szelestem,
Ach, i zawsze sama jestem!
Przykro mi, bez ustanku
Wiatr mną jak piórkiem pomiata.
Nie wiem, czy jestem z tego, czy z tamtego świata.
Gdzie się przybliżam, zaraz wiatr oddali,
Pędzi w górę, w dół, z ukosa:
Tak pośród pierzchliwej fali
Wieczną przelatując drogę,
Ani wzbić się pod niebiosa,
Ani ziemi dotknąć nie mogę. [...]

GUŚLARZ

Czego potrzebujesz, duszeczko,
Żeby się dostać do nieba? [...]

DZIEWCZYNA

Nic mnie, nic mnie nie potrzeba!
Niechaj podbiegną młodzieńce,
Niech mię pochwyć za rękę,

Niechaj przyciągną do ziemi,
Niech poigram chwilkę z niemi.
Bo słuchajcie i zważcie u siebie,
Że według bożego rozkazu:
Kto nie dotknął ziemi ni razu,
Ten nigdy nie może być w niebie.

CHÓR

Bo słuchajmy i zważmy u siebie,
Że według bożego rozkazu:
Kto nie dotknął ziemi ni razu,
Ten nigdy nie może być w niebie.

¹ Cząber, śláz – rośliny ozdobne.

² Sioło – osada, wieś.

³ Błonie – duża przestrzeń, równina pokryta trawą.

⁴ Zefir – łagodny wietrzyk.

⁵ Kraśny – piękny, urodziwy.

⁶ Rąbki – chusty.

[452 słowa]

Zadanie 1. (1 pkt)

Otocz kółkiem P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.

Dziady to nazwa obrzędu ludowego poświęconego zmarłym przodkom.	P	F
Celem obrzędu dziadów było przywrócenie zmarłych do życia.	P	F

Zadanie 2. (1 pkt)

Dokończ zdanie. Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

Obrzędowi dziadów
przewodniczy ____

A.	Guślarz.
B.	Chór.
C.	Dziewczyna.

Zadanie 3. (1 pkt)

Otocz kółkiem P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.

Chór tworzy tajemniczy nastrój.	P	F
Chór powtarza prawdę moralną.	P	F

Zadanie 4. (1 pkt)

Które wypowiedzenie zawiera informację o przeszłości Dziewczyny? Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

- A. „Nieznanym ogniem pałam.”
- B. „Wyglądam kogoś za każdym szelestem.”
- C. „Lecz i z Józia, i z Antosia śmieje się pierzchliwie Zosia.”
- D. „Ani wzbic się pod niebiosa, ani ziemi dotknąć nie mogę.”

Zadanie 5. (1 pkt)

Dokończ zdanie. Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

Zosia za życia _____

A.	paśla baranki.
B.	rysowała tęczę.
C.	hodowała motyle.

Zadanie 6. (1 pkt)

Dokończ zdanie. Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

Z wypowiedzi Dziewczyny wynika, że po śmierci dręczy ją

- A. samotność.
- B. nadmiar obowiązków.
- C. lęk przed zemstą młodzieńców.
- D. brak jakichkolwiek przyjemności.

Zadanie 7. (1 pkt)

Oceń, czy poniższe informacje dotyczące funkcji środków stylistycznych we fragmencie DZIADÓW CZ. II są prawdziwe. Otocz kółkiem P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.

Środek stylistyczny i przykład	Funkcja w utworze		
zdrobnienia: np. „muszką”, „motyłkiem”, „barankiem”	oddają sposób postrzegania świata przez Zosię	P	F
porównanie: „wiatr mną jak piórkiem pomiata”	obrazuje sytuację, w jakiej znajduje się bohaterka	P	F

Zadanie 8. (1 pkt)

Dokończ zdanie. Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

Z DZIADÓW CZ. II dowiadujemy się, że Dziewczyna odkupi swoje winy, gdy

- A. poprosi o dwa ziarnka gorzycy.
- B. odwzajemni uczucia ziemskich zalotników.
- C. miną dwa lata jej tułaczki między niebem a ziemią.
- D. odbędzie się uczta przygotowana przez młodzieńców.

Małgorzata Musierowicz

JĘZYK TROLLI (fragment)

Regały były robione na wymiar, starannie dopasowane do wnęk. Wszystkie ich półki umieszczono w identycznej odległości od siebie. Książki, które nie mieściły się ze względu na nietypowy format, zostały po prostu równo przycięte gilotyną, a może i piłą, na taką wysokość, by się dały upchnąć na półce.

Dziadek był zbulwersowany zwłaszcza zawartością półki najwyższej.

– Goethe¹ – mówił. – Heine!² – i ręce mu się trzęsły.

– Co, co? – nie rozumiał zaniepokojony właściciel.

– Koniec dziewiętnastego wieku!

– Koniec? – powtórzył właściciel.

– Ktoś – powiedział – przyciął od góry cały komplet Goethego. I tom Heinego.

– Od góry?

– Nie widzi pan? Ucięte w jednej trzeciej wysokości – dziadek wydobył pierwszy z kilku zielonych tomów. Otworzył go i pokazał właścicielowi:

– Jak pan chce teraz to czytać?

– Panie, ale ja tego nie chcę czytać w ogóle. Czy ja mam czas na czytanie? Tu był taki plastik, z brodą, nieduży, projektował nam wnętrze. Nie był drogi, pozwoliłem mu robić, co chce. Te książki to on kupił za grosze dosłownie, na kilogramy, z masy spadkowej. Spadkobiercy wyprzedają takie rzeczy za grosze. A one ładnie dekorują.

– Ładnie dekorują?

– No.

Dziadek odetchnął głęboko. Wyglądał tak, jakby liczył do dziesięciu dla uspokojenia. Kiedy się odezwał, mówił już innym głosem.

– Cóż. Nie winię pana. Ale chciałbym, żeby pan wiedział, że książki mają też inne funkcje. To nie są tylko kartki papieru oprawione w tekturę lub płótno. To są wytwory ludzkiego ducha. Zapisano na tych kartach myśli, utrwalono wzruszenia i uczucia. Dobry Boże, Heine! Był już palony na stosie. Ale czy Goethe mógł przypuszczać, że w dwudziestym pierwszym wieku będzie się przycinało jego dzieła, by ozdobić pizzerię?

Stał przez chwilę bez ruchu, a w pizzerii zapanowała zupełna cisza.

– Chłopcy – rzekł wreszcie, podrywając głowę. – Natychmiast stąd wychodzimy. Nigdy więcej nie postanie tu nasza noga.

Wyszedł na ulicę, z powodu pośpiechu i oburzenia zapominając o palcie.

– Kiedyś... gdy mnie zabraknie, nie róbcie z mojej biblioteki masy spadkowej. Proszę was o to. Każda książka, jaka stoi na naszych półkach, jest cenna, wyjątkowa i potrzebna, bo każdą z nich czytał ktoś z waszych bliskich. Cieszył się tymi książkami, uczył się z nich, nad niejedną płakał, nad inną się śmiał. Jeśli sami nie będziecie ich chcieli, oddajcie je tym, którzy książki kochają. Obiecujecie?

Przerażeni, pokiwali głowami, a potem złapali dziadka za ręce, każdy po swojej stronie.

¹ Johann Wolfgang Goethe – wybitny poeta niemiecki.

² Heinrich Heine – wybitny poeta niemiecki.

Zadanie 9. (1 pkt)

Dokończ zdanie. Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

Opisane w przytoczonym tekście wydarzenia dzieją się _____

A.	w starożytności.
B.	w przyszłości.
C.	w czasach współczesnych.

Zadanie 10. (1 pkt)

Dokończ zdanie. Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

Przyczyną zdenerwowania dziadka było

- A. robienie z książek niewłaściwego użytku.
- B. umieszczanie książek w nietypowym miejscu.
- C. eksponowanie w pizzerii tylko niemieckich książek.
- D. kolekcjonowanie książek przez człowieka nieoczytanego.

Zadanie 11. (1 pkt)

Dokończ zdanie. Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

Aby scharakteryzować właściciela pizzerii, wyrazy „zaradny”, „niewykształcony” należy połączyć spójnikiem

- A. „lub”.
- B. „ale”.
- C. „więc”.
- D. „czyli”.

Zadanie 12. (1 pkt)

Otocz kółkiem P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.

Z tekstu JĘZYK TROLLI wynika, że książkom należy się szacunek, ponieważ ich lektura wyzwała w człowieku emocje.	P	F
Z tekstu JĘZYK TROLLI wynika, że książki powstają po to, aby dekorowały restauracje.	P	F

Zadanie 13. (1 pkt)

Dokończ zdanie. Otocz kółkiem odpowiedź A albo B i jej uzasadnienie 1. albo 2.

A.	W tekście JĘZYK TROLLI występuje narracja pierwszoosobowa,	ponieważ	1.	narrator jest jednym z bohaterów i uczestniczy w zdarzeniach.
B.	W tekście JĘZYK TROLLI występuje narracja trzecioosobowa,		2.	narrator opowiada o zdarzeniach jako obserwator.

Zadanie 14. (1 pkt)

Dokończ zdanie. Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

W zdaniu „Panie, ale ja tego nie chcę czytać w ogóle” zastosowano styl

- A. potoczny.
- B. naukowy.
- C. urzędowy.
- D. artystyczny.

Zadanie 15. (1 pkt)

Dokończ poniższe zdania 1. i 2. Otocz kółkiem poprawne odpowiedzi.

1. W przytoczonym cytacie „Regały były robione na wymiar, starannie dopasowane do wnęk. Wszystkie ich półki umieszczono w identycznej odległości od siebie” podkreślony wyraz jest

A. zaimkiem.

B. przyimkiem.

2. Podkreślony wyraz został użyty w celu

C. zastąpienia rzeczownika „regały”.

D. zastąpienia rzeczownika „wnęk”.

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 16–19. zamieszczone na stronach 12.–13.

Leszek Kołakowski

O SŁAWIE (fragment)

Sława, jak wiadomo, jest jednym z najbardziej pożądaných dóbr. Na pozór jest to tak oczywiste, że nie warto dociekać przyczyn, dla których sława taką sławą się cieszy. A jednak pragnienie sławy, chociaż obsesyjnie w naszej cywilizacji obecne, nie jest powszechne. Bardzo wielu ludzi naprawdę wcale o sławę nie zabiega – dlatego, że po prostu boją się być wystawieni na widok publiczny, że są niepewni siebie albo że mają niewysokie o sobie samych mniemanie.

Sława często przynosi bogactwo: w przypadku znanych aktorów, reżyserów filmowych, śpiewaków rockowych, sportowców itd. Ludzie na ogół jednak ubiegają się o sławę dla niej samej, nie tylko dla innych zysków, które przynosi – jak o tym poucza nieśmiertelny przykład Herostratesa¹, który, jak wieść niesie, spalił świątynię Diany wyłącznie po to, żeby rozgłos uzyskać, co mu się też nadzwyczajnie udało, bo po tylu wiekach wszyscy jego imię pamiętają. Z drugiej strony są ludzie bardzo bogaci, którzy unikają rozgłosu i trzymają się w cieniu. Możemy więc uznać, że sława uchodzi za dobro samo w sobie, nie tylko za środek do zdobycia innych dóbr.

Sława z natury swojej przypada nielicznym; rzadkość należy do jej definicji. Dlatego też nieuchronne jest, że z tych, co o sławie marzą, tylko znikoma część osiągnie, a ogromna większość będzie rozczarowana.

Jest oczywiste, że sława ma niezliczoną ilość stopni i niepodobna dokładnie określić, kto jest sławny naprawdę. Jeśli pominąć tych, co są sławni z urzędu, jak prezydenci i premierzy znaczących państw, papieże i królowie, wolno chyba powiedzieć, że sława na świecie jest na ogół proporcjonalna do czasu i częstotliwości, w jakiej ludzie pokazują się w telewizji i na ekranach filmowych. Wszyscy w Ameryce znają nazwiska i oblicza ludzi, którzy codziennie prowadzą dzienniki lub popularne programy telewizyjne. Ilu z nas jednak, tych mianowicie, co nie są fizykami ani chemikami, potrafi wymienić nazwiska laureatów Nagrody Nobla w fizyce i chemii za ostatnie 40 lat? A jednak, choć nie znamy nazwisk i przeważnie nie wiemy, czym właściwie ci ludzie się zasłużyli, jesteśmy z góry przekonani, że są to osoby wybitne i ogromnie zasłużone. Nie są jednak sławne, skoro tak niewielu z nas potrafi je zidentyfikować.

Z takich właśnie spostrzeżeń rodzić się może niemądre przypuszczenie, że sława jest rozdzielana niesprawiedliwie. Mógłby kto rzec: niepokonany bokser może być półanalfabetą i sławny jest na cały świat, a wielki uczoney, prawdziwy dobroczyńca ludzkości, na przykład w naukach medycznych, znany jest tylko nielicznym. Nie wiadomo jednak, co w tym złego i dlaczego sława miałaby być zasłużoną nagrodą tylko za znakomite osiągnięcia intelektualne, a nie – za wyniki atletyczne albo za sprawne prowadzenie programów telewizyjnych.

Pragnienie sławy nie jest godne potępienia albo niegodziwe. Na ogół jednak lepsi są ludzie, co o sławie nie myślą, ale zadowoleni są z tego, że są lubiani i szanowani choćby w niewielkim gronie przyjaciół i bliskich.

¹ Herostrates – szewc z Efezu, który pragnął zyskać nieśmiertelną sławę i dlatego podpalił w 356 r. p.n.e. świątynię Artemidy (Diany), uznawaną za jeden z siedmiu cudów starożytnego świata.

[487 słów]

Zadanie 16. (1 pkt)

Otocz kółkiem P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.

Według Leszka Kołakowskiego sława nie przez wszystkich jest traktowana jako dobro najważniejsze.	P	F
Według Leszka Kołakowskiego zabieganie o sławę często kończy się niepowodzeniem.	P	F

Zadanie 17. (1 pkt)

Dokończ zdanie. Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

Pragnienie sławy dla niej samej, a nie dla zysku, potwierdził w tekście przykład ____

A.	laureatów Nagrody Nobla.
B.	szewca Herostratesa.
C.	ludzi znanych z mediów.

Zadanie 18. (1 pkt)

Dokończ poniższe zdania 1. i 2. Otocz kółkiem poprawne odpowiedzi.

1. W wypowiedzeniu „Pragnienie sławy nie jest godne potępienia” występuje orzeczenie

A. imienne.

B. czasownikowe.

2. Orzeczenie to odnosi się do podmiotu wyrażonego rzeczownikiem

C. „pragnienie”.

D. „sławy”.

Zadanie 19. (1 pkt)

W którym z poniższych wypowiedzeń występuje zdanie podrzędne przydawkowe? Otocz kółkiem poprawną odpowiedź.

- A. „Sława, jak wiadomo, jest jednym z najbardziej pożądanых dóbr.”
- B. „Możemy więc uznać, że sława uchodzi za dobro samo w sobie, nie tylko za środek do zdobycia innych dóbr.”
- C. „Nie są jednak sławne, skoro tak niewielu z nas potrafi je zidentyfikować.”
- D. „Wszyscy w Ameryce znają nazwiska i oblicza ludzi, którzy codziennie prowadzą dzienniki.”

Przeczytaj definicje i wykonaj zadanie 20.

sława 1. «wielki rozgłos zdobyty talentem, wielkimi czynami, zasługami itp.»: Wiekopomna sława. Pianista, lekarz światowej sławy. Zdobyć, zyskać sławę. Okryć się sławą. ◇ *fraz.* Cieszyć się sławą ministra, artysty itp. «być sławnym ministrem, artystą itp.» ◇ *książk.* Mieć, zyskać (sobie) sławę kogoś, czegoś, jako ktoś «być znanym z czegoś, jako ktoś, coś, dać się poznać w jakiejś dziedzinie, z jakiegoś powodu».

2. podn. «opinia, o kimś, o czymś, zwłaszcza dobra»: Bronić czyjejs sławy. Szarpać czyją sławę.

3. pot. «sławny człowiek, sławna postać; znakomitość»: W filmie wystąpiły same sławy. To sława w dziedzinie medycyny.

Zadanie 20. (1 pkt)

Wskaż zdanie, w którym rzeczownik „sława” występuje w znaczeniu podanym w drugiej definicji. Otocz kółkiem P przy zdaniu prawdziwym.

1.	Festiwal zgromadził największe sławy współczesnej muzyki filmowej.	P
2.	Ten ośrodek sportowy cieszy się dobrą sławą wśród miłośników narciarstwa.	P
3.	Jego talent i pracowitość sprawiły, że zyskał sławę w ciągu kilku lat.	P

Przeczytaj tekst i wykonaj zadanie 21.

Mirosław Pęczak

BOHATEROWIE Z GORSZEJ STRONY (fragment)

Nie ulega wątpliwości, że celebryci, czyli osoby „znane z tego, że są znane”, stanowią koło zamachowe show-biznesu, który nie może istnieć bez systemu gwiazd. Dawniej ów system był nie tylko mniej niż dziś rozbudowany, ale też kryteria mianowania na gwiazdę wydawały się stosunkowo proste. Chodziło o to, że podziwiane były osoby wyjątkowe.

Już jednak na początku lat 60. ubiegłego stulecia Daniel Boorstin odkrył, iż jedynym powodem zaliczenia kogoś do grona celebrytów jest po prostu sława, czyli powszechna rozpoznawalność: „Celebryta to postać wytworzona przez nas wszystkich, przez tych, którzy chętnie czytają o niej, oglądają ją na ekranie telewizora, kupują jej nagrania i plotkują o niej w gronie przyjaciół”. Nie byłoby zatem celebrytów, gdyby nie medialne opowieści trafiające w czułe punkty publiczności.

Zadanie 21. (2 pkt)

Czy każdego celebrytę można nazwać człowiekiem sławnym? Uzasadnij swoją odpowiedź. W argumentacji odwołaj się do tekstów Leszka Kołakowskiego i Mirosława Pęczaka. Nie cytuj sformułowań z arkusza.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 22. (10 pkt)

Napisz opowiadanie o tym, jak ktoś stał się sławny. Twoja praca powinna zajmować przynajmniej połowę wyznaczonego miejsca.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Możesz kontynuować na następnej stronie

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**Brudnopis
(nie podlega ocenie)**

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....